

»Afslut kuppet; Stop den næste krig; Byg Verdenslandbroen«

LaRouche PAC Særlige Borgermøde med VIPS' William Binney, Ray McGovern og LPAC's Barbara Boyd.
5. jan., 2018.

<https://www.youtube.com/watch?v=NPg2s6V3iKo>

Præsentation ved Barbara Boyd, forfatter af EIR-dossieret: »Robert Mueller er en juridisk lejemor; han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«.

Vært Dennis Speed: På vegne af LaRouche PAC Political Actions Committee vil jeg gerne byde alle velkommen her til aftenens forum, »Afslut kuppet mod Trump«. Dette er et specialmøde, der afholdes dagen før et-årsdagen for offentliggørelsen af den Nationale Efterretningstjenestes Vurdering, med de berygtede erklæringer mht. det, folk siden har lært at kende som Russia-gate. Forsvaret af USA's præsidentskab er ikke et spørgsmål om partitilhørsforhold. Man bør huske, at året 2018 også er 50-året for mordet på Robert Kennedy og Martin Luther King. Når som helst, man bringer dette dobbeltmord op, der fandt sted hhv. 4. april (King) og 6. juni (Kennedy), så taler man om præsidentskabet pga. Robert Kennedys forhold til den tidligere myrdede amerikanske præsident, John Kennedy; pga. den kendsgerning, at det var et præsidentvalgår, og pga. den kendsgerning, at der dengang faktisk var et kup mod USA's præsidentskab, og at der nu igen er et forsøg på at gøre dette. Statskup er forræderi. Med mindre, man er modstander af regeringssystemet i USA, så er man modstander af statskup. Dette har intet at gøre med ens partipolitiske overbevisninger af nogen som helst art.

Det, vi vil gøre i dag, er, at vi ikke alene vil udrede detaljerne – og selvfølgelig, hvis I har spørgsmål, vil vi tage jeres spørgsmål senere i aften. Men vi vil have tre talere, som vil tale om, hvad de faktiske tilstande i vores nation er; hvad den farlige tilstand er, og hvad der er potentielle muligheder og optioner for at løse denne tilstand.

Vi vil lægge ud med Barbara Boyd. Barbara er forfatter af den særlige undersøgelsesrapport, som nogle af jer måske har set; titlen er »Robert er en juridisk lejemor; Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«. Hun vil være med her på skærmen. Efter hende har vi to talere; William Binney, der sidder her på min højre side, og dernæst Ray McGovern (begge medlemmer af VIPS). Jeg vil introducere dem hver især, når de taler, selv om jeg ikke ved, om de faktisk behøver ret megen introduktion. Nu til vores første taler.

Barbara Boyd: Den 6. januar, 2017, som Dennis netop nævnte, for et år siden for nær én dag, offentliggjorde Barack Obamas efterretningschefer et dokument, der var udarbejdet med det formål at vælte Donald Trumps præsidentskab. Det drejede sig om den såkaldte »vurdering« eller det såkaldte skøn fra en gruppe af håndplukkede efterretningsanalytikere, der havde fået opgaven af John Brennan og James Clapper, og som sagde, at præsident Putin havde beordret en russisk kampagne for »indflydelse« med det formål at påvirke præsidentvalget i 2016 til Donald Trumps fordel.

Hele omdrejningspunktet for denne påståede kampagne for at øve indflydelse, den påstand, med hvilken hele Russia-gate står og falder, var den påstand, at russerne hackede den Demokratiske Nationalkomite og John Podesta [formand for Hillary Clintons kampagne]. E-mails fra disse hack blev offentliggjort og viste, at Hillary Clinton og DNC riggede de Demokratiske primærvalg imod Bernie Sanders (Demokratisk kandidat mod Clinton), og at Clinton selv var en fej marionet for Wall Street. En yderligere påstand i »vurderingen«, og som blev meget uddybet i efterfølgende tv-transmitterede høringer i Kongressen, er den idé, at [den russiske præsident Vladimir] Putin er en mester i propaganda. Ifølge denne påstand kan Putin bogstavelig talt ændre din bevidsthed som den værste James Bond-skurk, hvis man blot giver ham en Facebook-konto og et par dollars. For en skilling kan han sandsynligvis, i bogstavelig forstand, udsuge sjæle ved hjælp af de sociale medier, selv, når andre bruger 1\$ mia. mere på det samme sociale medie, uden nogen som helst synlig virkning.

I aften vil vi vise jer, mener jeg, at denne »vurdering« er en løgn; en særdeles farlig løgn, der har kastet vor nation og menneskeheden ud på en kurs, der meget vel kunne føre til Tredje Verdenskrig.

I den sensationelt dækkede efterretningsvurdering af 6. jan., 2017, har der været meget lidt opmærksomhed omkring en bemærkning, der udtalte, at den primære kilde til denne information var britisk efterretning. Denne kendsgerning blev beskrevet som »holdt i en tæt kreds« i *New York Times'* historie af 6. jan., der dækkede vurderingen. En artikel fra 7. jan. i Londonavisen *Guardian* pralede med det. Artiklen i *Guardian* bemærker: »I løbet af kampagnen var britiske regeringsfolk lige så foruroliget som deres amerikanske modparter over rækkevidden af kontakter mellem Trump-rådgivere og Moskva og over Trumps konstante pro-russiske standpunkt i en række udenrigspolitiske spørgsmål.« Jeg mener, det er værd at gentage dette citat. »I løbet af kampagnen var britiske regeringsfolk lige så foruroliget som deres amerikanske modparter over rækkevidden af kontakter mellem Trump-rådgivere og Moskva og over Trumps konstante pro-russiske standpunkt i en række udenrigspolitiske spørgsmål.« Det er det faktiske, strategiske spørgsmål i Russia-gate; årsagen til, at denne nations elite synes at være blevet mere og mere sindssyg og synes at blive mere sindsforvirret for hver dag, der går. Den 23. jan.,

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.); Anne Stjernstrøm * KONTAKT OS:

Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33 * Eget tryk * Støt Schiller Instituttets arbejde:

Medlemskab: 1 år: 500 kr., 3 mdr. Intro: 100 kr. * Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

2017, to uger efter, at den britiske rolle i den russiske hack-historie blev lækket til *New York Times*, trådte Robert Hannigan – chefen for britisk signal-efterretningsindsamling, kendt som GCHQ – pludseligt og uventet tilbage.

Ifølge denne historie i *Times* og den af fakta udokumenterede vurdering, der blev cirkuleret af vores efterretningssamfund, fik russerne adgang til DNC's computere i juli 2015, og briterne sporede dette og videregav det til FBI og andre amerikanske tjenester i efteråret 2015. Ifølge denne beretning advarede FBI omgående DNC helt tilbage i efteråret 2015, ikke én, men to gange, om, at de var blevet hacket af russerne. Det kom der absolut intet ud af. I stedet siger DNC, at, i april 2016, næsten et år efter advarselene fra FBI, bemærkede DNC, at det foregik noget mistænkeligt med deres computerservere. Denne officielle beretning bør forurolige jer. Kunne det virkelig være sandt, at FBI fortæller et amerikansk, politisk parti, midt i et præsidentvalgår, at det er blevet hacket af russerne, og at man absolut intet foretager sig? I juni 2016 fortalte computer-sikkerhedsfirmaet CrowdStrike, der var hyret af advokatfirmaet Perkins Coie på vegne af DNC, til hele verden, at DNC var blevet hacket, og at russerne gjorde det. CrowdStrikes ledende lys, Dimitri Alperovitch, er en Putin-hadende eksilrusser, der i øvrigt arbejder med det Atlantiske Råd og NATO i en kampagne for aktive forholdsregler imod den russiske stat.

19. juli 2016 hævdede den forhenværende MI6-agent, Christopher Steele, i efterretningsrapporter, som vi nu ved, blev betalt af den Demokratiske Nationalkomite og Hillary Clinton, at, som følge af, at russisk efterretning over længere tid havde dyrket Donald Trump, var DNC blevet hacket til Trumps fordel, og at russisk efterretning arbejder direkte sammen med Trump om denne og andre operationer for at sikre Trumps valgsejr i valget i 2016; en operation, der stadig var i gang. Til gengæld for denne hjælp, lyder det i Steeles memo af 19. juli, aftalte Trump at sætte Ukraine som kampagnespørgsmål ud på sidelinjen og forsyne Putin med information om russiske oligarker, der bor i USA.

Steele havde tidligere arbejdet meget med James Comeys FBI og CIA. Hans rapporter, der blev betalt af Hillary Clinton og DNC via det samme advokatfirma, Perkins Coie, der betalte for CrowdStrikes russiske hacking-analyse, blev leveret til både FBI og CIA. Vi ved nu, at hustru til Bruce Ohr, en højtplaceret embedsmand i Justitsministeriet, arbejdede på Russia-gate-projektet for Steeles mangeårige amerikanske forretningspartner, et firma ved navn Fusion GPS. Steele havde uautoriserede møder med Bruce Ohr.

I juli 2016 åbnede FBI en kontraefterretningsundersøgelse uden fortilfælde af den amerikanske, politiske kandidat, Donald Trump, baseret på information, det modtog fra en fremmed nation; nemlig Storbritannien. FBI-direktør Comey indrømmede, at de slibrige, britiske påstande om Trump ikke var undersøgt, bevist eller kunne kontrolleres. Alligevel ser det ud til, at Obama og hans efterretningsschefer fik overvågningskendelser fra FISA-domstolen (Foreign Intelligence Surveillance Court), og, hvad der er vigtigere, benyttede de formidable overvåg-

nings- og beskidte tricks-muligheder i Eksekutiv Ordre 12333 imod Trump og hans kampagne. Eksekutiv Ordre 12333, som jeg mener, Bill Binney kan sige noget mere detaljeret om, har til formål at »neutralisere« en udenlandsk modstander og er den rubrik, under hvilken det meste af USA's overvågning finder sted. Denne gang blev dette våbens fulde kraft vendt mod en amerikansk, politisk kampagne. Det fremgår desuden, at Obamas efterretningstjenester aktivt hjalp Hillarys kampagne ved at lade hendes kampagne gå frem med den påstand, som ikke blev udfordret i sidste del af præsidentkampagnen, at statslige agenter seriøst efterforskede, om Donald Trump var Putin 'manchuriske kandidat'. De selv samme tjenester vidste hele tiden, at de britiske påstande var underlødigt skidt, og at Hillary Clinton betalte for dem. Peter Strzok, FBI-kontraefterretningsmanden, der ledede FBI's kontraefterretningsoperation imod Trump, har tilsyneladende talt om Russia-gate-efterforskningen som en »forsikringspolice« mod valget af Trump, sammen med Andy McCabe, James Comeys FBI-vice-direktør.

Netop i dag har senatorerne Lindsay Graham og Charles Grassley krævet en efterforskning for kriminelle handlinger af Christopher Steele for at have løjet til FBI om, hvordan hans memoer imod Donald Trump blev offentliggjort af ham under 2016-kampagnen. Gennem formand for Husets Efterretningskomite Devin Nunes' ubøjeelige indsats, vil denne komite nu få dokumenter fra Justitsministeriet, der viser, hvordan det britiske Steele-dossier blev brugt af Justitsministeriet. I går beordrede statsdistriktsdommer Richard Leon, at Fusion GPS' bankkonti vedr. journalister, det måtte have betalt i sin kampagne imod Trump, og nogle af sine klienter, skal udleveres til Husets Efterretningskomite.

Men nettet af kriminel aktivitet her rækker langt ud over FBI og Justitsministeriet. Det omfattede Obamas Hvide Hus, og helt bestemt John Brennan og James Clapper. Jeg så et interview med hr. Binney forleden dag, hvor han sagde, at det eneste, der vil få disse personer til at stoppe, er, at de bliver sat i fængsel for deres forbrydelser imod vores republik. Jeg er helt enig i denne udtalelse. Spørgsmålet er, kan vi mobilisere offentligheden hårdt nok og hurtigt nok til at få dette til at ske i tide?

Det har været et meget langt og omtumlet år i vor republiks historie, og fremtiden er faktisk ikke sikret. Vi har en befolkning, der er blevet fortalt en stor løgn – at Rusland hakede valgene. Alt imens tilhængere fra begge sider kæmper, så accepterer alle i Washington, med den mulige undtagelse af Donald Trump og de mennesker, der taler til jer i aften og vores lille tilknyttede hær af sandhedssøgere, den russiske hacking som en hellig sandhed, som en krigshandling. En McCarthy-sygelighed, værre på mange måder end i 1950'erne, har sat ind, og krig er, endnu engang, solidt anbragt på dagsordenen. Medierne opfører sig som et 'Sandhedsministerium' à la George Orwell («1984»), og som straffer og udelukker enhver, der stiller spørgsmål til den daglige dosis af »Gør modstand! Gør modstand!« og »Rusland! Rusland! Rusland!« Hvis man betvivler det, bliver man kaldt en fanatisk højrefløjs-konspirationsteoretiker. Tilsvarende løgne om påståede kinesiske manipulationer af vore politiske

organisationer og vores økonomi begynder nu regelmæssigt at dukke op.

Man kan ikke virkelig rette dette rod, med mindre, man giver befolkningen en fuld forståelse af, hvorfor dette sker. Folk taler om »Deep State«. Jeg må insistere på, at dette faktisk er misvisende. Det, vi taler om, er de sidste krampetrækninger af det anglo-hollandske, monetære og politiske system, der blev etableret umiddelbart efter Anden Verdenskrig, men som henter sine antagelser om verden og

om relationer mellem nationalstater fra den britiske geopolitiker Lord Halford Mackinders tidlige 1900-tals kvaksalverremedier. Ifølge Mackinders teori, der har været den dominerende idé i al britisk imperiepolitik fra hans tid og fremefter: »Den, der hersker over Østeuropa, dominerer Hjertelandet; den, der hersker over Hjertelandet, dominerer Verdensøen; den, der hersker over Verdensøen, dominerer Verden.« Kan vi se billedet [Fig. 1] af, hvordan Mackinders koncept egentlig ser ud? Henry Kissinger og Zbigniew Brzezinski, ophavsmændene til så meget amerikansk folkemord og, om man vil, de aktuelle teoretikere bag Washingtons udenrigspolitiske eliter, sværger til Mackinder; er fanatikere af geopolitik. Det samme var nazi-teoretikeren Karl Haushofer.

Siden 2013 har Kina indledt et storslået initiativ ved navn Ét Bælte, én Vej-projektet. Sammenholdt med Rusland vil Eurasien, Mackinders geopolitiske omdrejningspunkt i verden, blive gennemskåret på kryds og tværs af højhastigheds-jernbaner, helt nye byer, og med sin infrastruktur og befolkning fuldt udviklet. Kan vi få billedet [Fig. 2] af Landbroen? For vort nuværende, politiske *establishment* er dette et politisk mareridt, en eksistentiel trussel. Efter deres mening må de kontrollere Rusland og forhåbentlig fortsætte med at udplyndre det, som de gjorde i 1990'erne før Putin, og kontrollere udviklingslandene med det formål at opretholde deres imperiemodel efter Anden Verdenskrig.

Barack Obama responderede på Kinas initiativ, ikke ved at tilslutte sig det, som præsident Xi tilbød, men derimod ved at vælte Ukraines regering og forsøge at omringe og stille sig i vejen for Kina via TPP (Trans Pacific Partnership) og lade flåden omringe Stillehavet. Obama var en inkarneret tilhænger af det britiske, 'store spil' og af det, der kaldes Thukydid-fælden, nemlig, at Kinas opkomst dikterede, at anglo-amerikanerne måtte gå i krig.

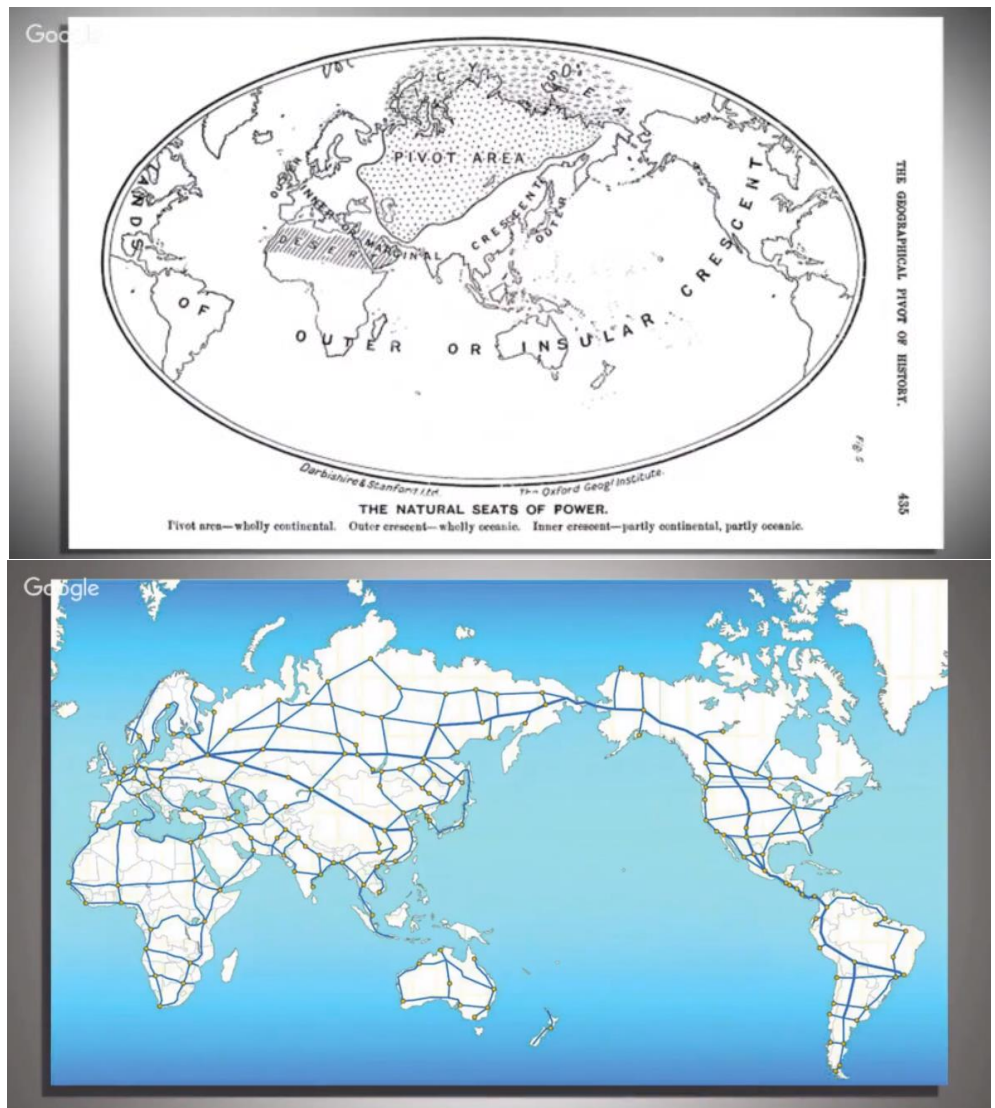

Fig. 1 og 2.

Obama havde sat nationen på en kurs mod krig, og som det var meningen, Hillary Clinton skulle fuldføre.

Kina foreslår en afslutning af geopolitik gennem at indlede det, som det kalder win-win-samarbejde, hvor nationer identificerer fællesmål, såsom overvindelsen af fattigdom på verdensplan, og hvor de arbejder på virkelig at opnå dette mål efter et tidsskema samtidig med, at de fuldt ud respekterer samfundssystemet hos de nationer, der deltager i projektet.

Så alt imens Clinton og Obama forberedte krig, dukkede Trump op og siger, vi bør komme ud af det med Putin. Der kommer Donald Trump og siger, han vil være bedste venner med Xi Jinping. Trump taler endda om

USA's deltagelse i Bælte & Vej Initiativet, som ville skabe tusindvis af produktive jobs her. Der kommer Donald Trump og taler om at trække USA tilbage fra hele dette evindelige krigsshow à la Mackinder. Trumps valgkampagne og valgsejr repræsenterede en dødelig trussel mod anglo-amerikanerne. Han stoppede faktisk en krig, der allerede var sat i gang; og nu er anglo-amerikanerne på hektisk vis i gang med at genetablere dette forløb. Det er, hvad der virkelig finder sted bag det daglige medieshow. Det er det virkelige sammenstød bag forhængen. Og jeg må stille spørgsmålet, i betragtning af de seneste 24-48 timers påstande om, at præsidenten har knald i

låget, hvem mener I er de mest mentalt raske? De personer, der gør fremstød for krig? Eller Donald Trump?

Jeg mener faktisk ikke, der kan stilles spørgsmålstejn ved min understregning af briterne her. Her kommer forordet til Peter Wrights berømte afsløring af MI5 og MI6, *Spycatcher*, som han skrev i 1988: »John LeCarré skrev engang, at Britisk Efterretning har et image, men intet ansigt. Det er et image, der er blevet omhyggeligt plejet, siden dets grundlæggelse i det første årti af det 20. århundrede. CIA har muligvis større resurser, KGB større rænkespil, Mossad større hensynsløshed; men MI5 og MI6 var de første aktører i Kiplings Store Spil; de er dets mesterhåndværkere. De opfandt principperne for spionhåndværket, de brød de første koder, kørte de bedste agenter, avlede de bedste spionagechefer og lærte resten alt det, de kan. Frem for alt, så bevarede de hemmelighederne. I efterrettingsverdenen er MI5 og MI6 stadig *primus inter pares* [de fremmeste blandt jævnbyrdige] ... spionverdenen er forblevet den sidste arena, hvor englændere af god herkomst stadig kan udøve denne ubesværede overlegenhed, som de i århundreder er blevet født til at mene, var deres ret.«

Se blot på den britiske stamtavle for hovedaktørerne i Russia-gate til dato. Det er næsten, som om dette finder sted i London, snarere end i vort land. Der er den britiske oprindelse til myten om det russiske hack. Der er Christopher Steele og hans venner fra MI6. Britisk efterretning har, gennem NATO og for sig selv, kørt en enorm propagandaoperation for aktive forholdsregler, lige siden krigen mod Ukraine og i særdeleshed mod Rusland, og har søgt at fjerne enhver legitimering af et favorabelt syn på Putin eller Rusland. Christopher Steele spillede en betydningsfuld rolle i briternes/Obamas Ukraine-kup og skrev hundredevis af memoer til [viceudenrigsminister] Victoria Nuland og [udenrigsminister] John Kerry, og han brugte de samme kilder, siger han, som han brugte i sine slibrige angreb mod Trump. En del af denne britiske propagandaoperation kørte i den Demokratiske Nationalkomite i 2016 og brugte officielle ukrainske og andre efterrettingsressurser fra østblokken til at angribe både Paul Manafort og Donald Trump. Ekspertter fra denne britiske/NATO-propagandakampagne har leveret det meste af beviserne til vores Kongres mht. de russiske sociale mediers praksisser og påståede forbrydelser.

Hvem leverer de påståede belastende e-mails om det nu berygtede møde i Trump Tower med den russiske advokat? Det er den underlige britiske tabloid-udgiver Rob Goldstone. Hvor arbejder den fyr, jeg kalder »Baby George« Papadopoulos, mens han overøser Trump-kampagnen med e-mails, hvor han forsøger at arrangere møder med Putin – mens han arbejder for et selskab ved navn Energy Stream i London, der arbejder på den såkaldte Southern Gas Corridor, udtænkt til at ødelægge russisk dominans inden for naturgas i dele af Europa. Som Steele beskrev det for Luke Harding, sin nylige public relations mand, der skrev en bog om Steele, så leverer de skidt til alle siderne i de russiske oligarkers forskellige krige.

Det er forholdet mellem Fusion GPS og [Christopher

Steeles] Orbis. Er det ikke den mest perfekte operation for at trænge ind i Rusland, man kan forestille sig? Man må stille spørgsmålet.

Hvem anden miskrediterede Senatets Justitskomite til at påstå, at Rusland, snarere end briterne, sluttelig er ansvarlig for Steele-dossieret, end Bill Browder, britisk efterretningsaktiv par excellence? Luke Harding, i sin bog om Steele, informerer os ligeledes om, at briterne har ført bog over Donald Trump, lige siden han besøgte Rusland i 1987. En vis afdeling af britisk efterretning overbeviste sig selv om, at KGB fik dette besøg i stand.

Der er sikkert nok nogle punkter her, som mine medpanelister ikke er enige i. Mine efterretningsanbefalinger er næppe i nærheden af deres. Jeg kommer fra den hårde livets skole, parret med en livslang bestræbelse på at forstå og anvende Lyndon LaRouches metode og strategiske analyse. Ligesom Trump fik LaRouche store vanskeligheder med briterne; han udfordrede dem direkte. Det resulterede i et brev til FBI i 1982 fra den britiske regering, og som mere eller mindre krævede, at LaRouche blev retsforfulgt. De påstod, han var en indflydelsesagent for russerne. Robert Mueller, fyren, der er udpeget til at fjerne Trump via det, jeg kalder »mord gennem en juridisk sag«, spillede en hovedrolle i denne retsforfølgelse [af LaRouche] sammen med et propagandaapparat, der blev oprettet i Reagan-administrationen af George H.W. Bush, Bill Casey og CIA's Walter Raymond. Dette apparat bagvaskede konstant LaRouche som en ustabil galning i slægtskab med Hunnerkongen Attila; den samme form for bagvaskelse, som Trump nu er udsat for. Mueller er ikke en hæderlig marinesoldat, sådan, som det portrætteres i Washingtons PR-sludder. Han har uophørligt mørklagt den anglo-amerikanske elites forbrydelser, inklusive BCCI [Bank of Credit and Commerce International] og saudiernes mord på næsten 3.000 amerikanere i angrebet 11. september, 2001. Som vi dokumenterer i det dokument, som LaRouche PAC producerede om Mueller, så er han ligesom kaptajn Ahab, og han vil udføre sin tildelte opgave, hvis det amerikanske folk giver ham lov.

Men jeg mener, jeg selv og hr. Binney og hr. McGovern kan blive enige om det væsentligste punkt. Russia-gate, som portrætteret, er et farligt svindelnummer. Hele narrativen, fortællingen, om Russia-gate står og falder med spørgsmålet om, hvorvidt russerne hackede DNC eller ej. Hvis dette er usandt, sammen med den ledsagende britiske fremstilling ved navn Steele-dossieret, så falder hele historien fra hinanden, og dens gerningsmænd er eksponeret til retsforfølgelse for deres opspind. Jeg mener, Bill Binney og Ray McGovern er sande nationalhelte, fordi de afslørede det, de gjorde. Så lad os lytte til dem, og lad os finde ud af, hvordan vi virkelig får dette ud til den amerikanske offentlighed.

Tak.

Efter Barbara Boyds præsentation følger William Binney og Ray McGovern. Se hele videoen,

<https://www.youtube.com/watch?v=NPg2s6V3iKo>